

примамки; сир. бѣше младъ, хубавецъ и страждущъ.

А кога е тъй какъ да противостои сърдцето на чистъ и незлобивъ дѣвойкѫ, които отъ другѫ странѫ безъ да знае за това прѣмѣждѣе прѣдаваше ся съсъ всичкѫ невинностъ на горестното наслажденіе да вдъхне простодушната любовь въ този присмѣртенъ помъкъ?

Ще каже че Янка обычаще страстио Раула, който вито баримъ ѹж познаваше.

Когато най-напрѣдъ Раулъ видѣ Янка, тъи бѣ влѣзла въ стаѣтѫ му слѣдъ като бѣ заключила пѣтнѣтъ врата, подаръ Якова като замцикъ за Парижъ.

Споредъ обычайтъ си тъи налика отиде изъ задъ завѣсъти на одрѣтъ за да чуе спокойното дишаніе на Раула. И стори ся че момъкъ спи спокойно. Излѣзе тогазъ отъ искатѫ стаѣжъ, съсъ същото припазяване съ косто бѣ и влѣзла и отиде при маїкѫ си, която си чудеше и много ся сърдеше за честъти и и дѣлъ споредъ неї отсѣтствія.

Магдалина Шамбардъ отъ застанклото въ неї промѣненіе поради това дѣто дъщеря ѹж увѣри че раненыйтъ е твърдъ богатъ, не прѣставаше да пыта непрестанно момичето си за здравіето на г. Трамбленгъ и виждаше си да показваше най живо интересуваніе за всичко що ся отнасяше до момъка, и не ся ограничаваше да пыта само за рыцаря и любопытната ѹж грыжа ся простираше дору и до работъти на Якова Рауловътъ слугъ.

И тъй прѣзъ този денъ побѣрза да попыта Янка.

— Е, какъ е днесъ!

— Струва ми ся да е по-добрѣ, мамо.

— Слава тебѣ господи! извѣка болната съ присторенѣ радостъ, като си прихапваше устнитѣ до раскървяваніе, за да скръе ядосваніето си.

— Напоконъ слѣдъ малко прибави.